

min lilla båt ut på en villande sjö, der intet sågs annat än vågor, moln, blixn och dunder. Vi bör Gud och E. H. Exc. tacka att vi fick straxt hemtas tillbaka inom den aldri säkraste hamn. Vi äro nu så glade, som lifvet varit oss oförmögligen skänkt; ty lif utan kroppens och själens helsa är intet lif.

Ryktet har alla dessa dagar budat allt godt, men en ond verld har skrämt oss. Vi hafva derföre fågnat oss med hoppet. Men den försäkring, vi nu fått, gör att vi för glädje ej veta, hvad vi säga eller tänka skola. Jag trodde knapt, att så stor lycka skulle vara sann, om hon ej vore besegrad med E. H. Exc:s höga hand.

E. Exc. har tillförene gifvit mig bröd och heder, nu timligt nöje¹; allt är större än jag kan bjuda till att tacka derföre.

Herren vare prisad, som i nåder sett till vår oskyldighet, att vi ej måtte falla i begabbarens händer.

Den store Guden före Hans Kongl. Höghet vår dyre arfprins beständigt med samma hand som här tills, så få vi sitta uti vår låga vass att skära pipor och akta vår hjord utan fruktan för tigrar och vargar. Vi skola då med nöje och ifver göra vår syssla och tacka Gudarne för goda dagar i stillhet.

Vi hade aldrig förmodat, att verlden varit så djerf; vi hade aldrig trott, att sådant skulle tagas i tvifvelsmål. Hans Kongl. Höghet har varit 100 gånger nådig, då han ville besvåra sig med detta, men bevist 1000 nåder på en gång, då han ej afslog oss alle för ett sådant procedere. Herren välsigne honom och göre hans dagar många och sälle.

Prof. *Klingenstierna* är i Stockholm, kommer om söndag tillbakas. Jag vågar mig ej gå utom min läst. Jag mins sal. Prof. *Celsius*, som hade detta samma i sin hand, men fann sig ej här uti, *artificis in arte*.

I dag 8 dagar skall det återställas med svar.

Jag hisnar, då jag ser mig tillbaka. *O Bone Deus*, om vi ej haft nu E. H. Exc. att gå till, som velat och